

Radek Valenta, Československá vojenská cvičení 1933–1938, Praha, diplomová práce FF UK
2015, 65 s.

Posudek vedoucího

Předložená diplomová práce navazuje na autorovu bakalářskou práci o československých manévrech v roce 1936. Autorovým úkolem nyní bylo problematiku československých manévrů vyložit uceleně a zasadit ji do celkového kontextu vývoje československé armády a československé společnosti v meziválečném období. Jde o přepracovanou verzi neobhájené práce a předem mohu říci, že nová podoba práce představuje výrazný posun vpřed.

Na problematiku vojenských manévrů lze v zásadě nahlížet dvojím způsobem: z pohledu vojenských operačních dějin, kdy manévry představují významný prvek bojové přípravy a připravenosti vojsk, prvek kontrolní i jednu z možných cest k inovacím v armádě; manévry však lze ovšem chápat také jako zajímavý sociálním fenoménem, na kterém je možné sledovat, demonstrovat i analyzovat celou řadu problémů (politických, národnostních, sociálních i kulturních) tehdejší společnosti. Dobrá práce by jistě měla zohledňovat oba pohledy, i když je zřejmé, že podle naturelu autora bude jeden nebo druhý převažovat. Pokud si Radek Valenta jako hlavní metodologický přístup k práci zvolil vojenské operační dějiny, není to sice nic, co by získalo mé nadšení, je to však rozhodnutí zcela legitimní. Ostatně právě na „nevojenských“ pasážích své studie zapracoval Radek Valenta velmi výrazně. Ani soustředění se na operační dějiny ovšem nemusely nutně vést k poněkud neinvenčnímu, převážně chronologickému členění práce. Vyšší úroveň tematizace mohla také přispět k vyšší analytičnosti práce, v níž autor přece jenom většinou ulpívá na popisu. Z toho pak vyplývá i ten negativní fakt, že práce není příliš čtivá. Oproti původní verzi Radek

Valenta práci podložil širším spektrem dokumentů, ale zejména jistější orientací v literatuře. I zde ovšem zůstávám u původní výtky, že zahraniční literatura zůstala bohužel až na výjimkou stranou pozornosti. Velmi hodnotím kvalitní, podrobné a pečlivé zpracování rozsáhlých příloh.

Celkově mohu říci, že se autorovi podařilo vytvořit poměrně rozsáhlý, pramenně podložený obraz čistě vojenské stránky československých manévru třicátých let, který je a bude využitelný v dalším bádání při zpřesňování našich poznatků o československé armádě ve třicátých letech dvacátého století.

Práci po doporučuji k obhajobě a navrhuji hodnotit známkou velmi dobře.

V Praze, 18. 1 2016

prof. Ivan Šedivý